

< קידום פרויקט מרפאה משותפת חפציבה
ובית אלפא - בדיונים מול הרופא המחוזי
בכללית.

סעיף מס' 3 : תקציב 2021 – אג"מ,
אגש"ח, מקו"ש (מקורות ושימושים)
והשקעות .

הבהרה: אג"מ = כל מכלול הקיבוץ, כולל
הקהילה. כל מי שחי ביישוב משלם אגרת
שירותים מונציפליים; אגש"ח = אגודה
שיתופית חקלאית, רק חברי הקיבוץ.
תמצית הדיון: הוצג בהרחבה תקציב האגודה
לשנת 2021, על פי התפלגות אג"מ, אגש"ח
ומכלול המקורות והשימושים. התוכנית
מבוססת על מכלול המטרות והיעדים
שגיבשה ההנהלה ופורסמו לציבור בישיבות
קודמות. הדוח מציג תחזית עדכנית לסיום
שנת 2020 (על רקע התוכנית המקורית לשנה
זו) ותקציב מתוכנן לשנת 2021. ניכרת מגמת
שיפור לאיזון המקורות מול השימושים,
כאשר מרבית המוקדים המוניציפליים כבר
מאוזנים באופן מלא. בתוכנית ההשקעות
מוצעים המשך הזזת תשתיות, על פי תוכנית
רב-שנתית ואחזקות שבר (הכוונה לנזקים
בתחום הבניין), וכן פיתוח מיזמים חברתיים
חדשים.
החלטה: לאשר את התוכנית (לאחר תיקון
הערות שעלו בישיבה) לקראת דיון ראשון
באספה וקבלת משוב מהציבור.

סעיף מס' 4: ערעור על החלטת קבורה.
תמצית הדיון: המוזמנים מציגים את עמדתם
לעניין בקשה לשמירת זכויות קבורה. הם
מבקשים מההנהלה לשקול שוב החלטה
קודמת לדחיית הבקשה. הוצגו ההחלטות
שהתקבלו בשנת 2015 בנושא.
החלטה: הערעור לא התקבל. **תתאפשר**
קבורה בבית הקברות בבית אלפא, למי

תוצאות ההצבעה לכנסת – 23.3.2012

מרצ – 104
אמת – 101
כחול לבן – 73
יש עתיד – 57
הליכוד – 21
תקווה חדשה – 15
ישראל ביתנו – 11
הציונות הדתית – 7
בעלי זכות הצבעה – 584
קולות כשרים – 414

מדיוני וועד ההנהלה - 25/2/2021

סדר יום:

1. אישור פרוטוקול
2. דוח שוטף
3. תקציב 2021 – אג"מ, אגש"ח, מקו"ש
והשקעות.
4. ערעור על החלטת קבורה. מוזמנים:
5. קביעת סדר לבחירת מגרש עתידי.
6. טיפול בחובות חברים. מוזמן: חיליק בית
אריה (מנהל הכספים).

דיון והחלטות

סעיף מס' 1: אישור פרוטוקול מס' 3.21
החלטה: הפרוטוקול אושר.

סעיף מס' 2: דוח שוטף
נמסר דוח שוטף ממנהלת הקהילה:
< בהליכי סיום, פירוק ופינוי מעלון – על פי
צו משפטי שנפסק בנושא.

פרוטוקול אספה כללית מס' 21-2

אסיפה שהתקיימה בקיבוץ בית אלפא, במועדון לחבר ובהשתתפות חברים נוספים באמצעות תוכנת זום.

תאריך האסיפה: 10.3.2021

מס' חברי האגודה ליום האסיפה: 309.

מס' חברי האגודה הנוכחים: 16.

מס' חברי האגודה (שהתחברו באמצעות

תוכנת זום): 18.

סדר יום

1. בחירת יו"ר ומזכיר לאספה.
2. שאילתות.
3. אישור תוכנית הביקורת לשנת 2020.
4. הצגת תחזית 2020, תוכנית 2021 – אחזקות בית אלפא.
5. דיון ראשוני בתקציב האגודה לשנת 2021.

דיון והחלטות

סעיף מס' 1: בחירת יו"ר ומזכיר לאספה:

הוחלט: לבחור באלון חגי ליו"ר האסיפה ובשחר יערי למזכירת האסיפה.

סעיף מס' 2: שאילתות

הוגשו שתי שאילתות (מצורפות). האחת זהה לשאילתה מאספה קודמת, והאחרת חדשה. תשובות יימסרו בכתב בפרסום במידעון.

סעיף מס' 3: אישור תוכנית הביקורת לשנת

2021

תמצית הדיון: עזרא מזרחי, מבקר הקיבוץ, הציג סיכום לנושאים עליהם נערכה ביקורת בשנת 2020, והמלצת וועדת ביקורת לשלושה נושאי ביקורת לשנת 2021.

הוחלט: בעד 11, נגד 0, נמנעים 0 – אושר לביצוע

סעיף מס' 4: הצגת תחזית 2020, תוכנית

2021 – אחזקות בית אלפא.

הוצגה תחזית צפויה לשנת 2020 ותוכנית 2021 כפי שאושרה בהנהלת אחזקות בית אלפא. התוכנית מגדירה העברת רווח לקהילה בסך 6 מיליון ₪, בצירוף דמי

שהינו חבר קיבוץ/ תושב או בן משפחתו של חבר בדרגה ראשונה שחי כעת בקיבוץ. על פי ההחלטה הקיימת - אין אפשרות לשמירת זכויות קבורה עתידיות ושמירת מיקום מראש.

סעיף מס' 5: קביעת סדר לבחירת מגרש

עתידי.

תמצית הדיון: ההתנהלות הקיימת קובעת כי הסדר לבחירת מגרש לשיוך, נקבע בעת השלמת מבחני הכניסה (חברתי וכלכלי) של המועמדים. נמצא כי ישנם מועמדים שסיימו את המבחנים, אך ויתרו מסיבות שונות על בחירת מגרש בשכונת התאנים, וממתיינים לפתיחת מגרשים חדשים שטרם שווקו. החלטה: זכותו של מועמד, שסיים בהצלחה את מבחני הקליטה, תישמר להמשך עד פתיחת מגרשים נוספים לשיוך, וזאת בכפוף להחלטות החוברת "הכחולה" - שיוך.

סעיף מס' 6: טיפול בחובות חברים.

תמצית הדיון: על פי דוח שהוצג, מספר לא קטן של חברים ותושבים, צוברים חוב בתקציב (לעיתים בסכומים גבוהים ביותר). עד כה לא הוגדר איזשהו מנגנון כמו תוספת ריבית. ניתן לראות כי סכום הגרעון המצרפי (חייבים תושבים וחברים) גבוה ביותר ולכן סביר להניח כי השיטה הקיימת (סגירת רוב התקציב) אינה אפקטיבית. על כן מוצע מנגנון נוסף אשר יצטרף לארגז הכלים הקיים ויעודד את החייבים לסגור את החוב הקיים:

החלטה:

1. שיעור הריבית על ייתרת החוב שתהיה בכל חודש בתקציב החברים ובחוי"ז (חוב וזכות) התושבים תחויב לאחר סליקת כרטיסי האשראי (סביב 20 בחודש) 1% לחודש לחבר ו- 2% לחודש לתושב.
2. מחברים תיגבה ריבית רק כשיהיו בחוב של מעל 5,000 ₪, החל מהשקל הראשון.
3. מכל מי שאינו חבר, תיגבה ריבית על כל יתרת חובה.

ההסדר יתחיל מחודש מאי 2021 בכדי לתת לחברים ואחרים זמן התארגנות.

דיון והחלטות

סעיף מס' 1: בחירת יו"ר ומזכיר לאסיפה:
הוחלט: לבחור באלון חגי ליו"ר האסיפה, ובשחר יערי למזכירת האסיפה.
הוחלט: לבחור באלון חגי ליו"ר האסיפה ובשחר יערי למזכירת האסיפה.

סעיף מס' 2: שאילתות
נוסח השאילתות והתשובות מופיעות בהמשך המידעון.

סעיף מס' 3: אישור תקציב האגודה לשנת 2021 – דיון מסכם לאחר הערות הציבור.
תמצית הדיון: הוצגה תוכנית סופית, לאחר דיון קודם באספה והתייחסות להערות שהתקבלו מהציבור.
הוחלט: להעביר להצבעה בקלפי שתתקיים בימים ד-ה (1.4-31.3).

סעיף מס' 4: בחירת רואה חשבון לאגודה לשנת 2021

תמצית הדיון: מומלץ להמשיך את עבודת הביקורת, גם לשנה זו, עם ברית פיקוח.
הוחלט: להעביר להצבעה בקלפי שתתקיים בימים ד-ה (1.4-31.3).

סעיף מס' 5: אישור תוכנית אב ליישוב - דיון מסכם לאחר הערות הציבור.

תמצית הדיון: לאחר סבב דיונים ארוך, ושיתוף ציבור באספות קודמות, גובשה תוכנית אב ליישוב, הכוללת הגדרות לרצועות תשתית, מערך שבילים וחניות, והצעה לשינוי מהותי במרקם הכבישים, המותיר את מרכז הישוב כאזור בטוח לתנועת הולכי רגל וקולנועיות. צירי הכבישים ההיקפיים – יותאמו לכביש בעל שני נתיבים, מדרכות ותאורה סדורה. פתרונות חנייה באשכולות שכונתיים. התקיים דיון על המידתיות של צמצום מוצע למספר כבישי האורך.
הוחלט: להעביר להצבעה בקלפי שתתקיים בימים ד,ה (1.4-31.3).
האישור כעת, אינו כולל (מוגדר כ"הולד") את אזור החדר אוכל וציר האורך החוצה

שכירות לקרקעות בעסקים בסך כ-2 מיליון ₪, המהווים חלק עיקרי במקורות הקהילה בתוכנית המשק לשנת 2021.

סעיף מס' 5: דיון ראשוני בתקציב האגודה לשנת 2021.

תמצית הדיון: הוצגו תוכניות האגודה ותקציב מוצע לשנת 2021, הדוח כולל הגדרה מקדימה למטרות ויעדים – כפי שגובשו על ידי הנהלת הקהילה, תקציב אג"מ, תקציב אגש"ח ומכלול תזרים המזומנים על פי המקורות והשימושים. ניכרת מגמת שיפור המתמשכת בשנים האחרונות – לאיזון השוטף לצד הקטנת החוב החיצוני. התקבלו מספר הערות והתייחסויות.

הציבור מוזמן להעביר הערות נוספות באופן ישיר או במייל, שיובאו בפני וועד ההנהלה לגיבוש התוכנית הסופית, שתובא לאישור האספה בעוד כשבועיים.

פרוטוקול אספה כללית מס' 21-3

אסיפה שהתקיימה בקיבוץ בית אלפא, במועדון לחבר ובהשתתפות חברים נוספים באמצעות תוכנת זום.

תאריך האסיפה: 24.3.2021
מס' חברי האגודה ליום האסיפה: 309.
מס' חברי האגודה הנוכחים: 18.
מס' חברי האגודה (שהתחברו באמצעות תוכנת זום): 4.

סדר יום:

בחירת יו"ר ומזכיר לאספה.
שאילתות.

אישור תקציב האגודה לשנת 2021 – דיון מסכם לאחר הערות הציבור.
בחירת רואה חשבון לאגודה לשנת 2021.
אישור תוכנית אב ליישוב - דיון מסכם לאחר הערות הציבור.
עדכון לתב"ע לתוספת מתחמי מגורים, המוגשת כעת לוועדה המחוזית.

אותו – יוחזר לדיון בוועדת תכנון, ויובא לאישור בנפרד.

סעיף מס' 6: עדכון לתב"ע לתוספת מתחמי

מגורים, המוגשת כעת לוועדה המחוזית

תמצית הדיון : תוכנית מתאר (שאושרה לקידום באספה) לתוספת מגרשי מגורים בחלקו הצפוני של הקיבוץ, קודמה להגשה לוועדה המחוזית, ונתקלה בהתנגדות נחרצת לצפיפות הדיור המוצעת שתוביל לדחיית התוכנית. בהתייעצות עם מהנדס הוועדה המקומית ועורכי התוכנית, הוסב המתחם השלישי, באזור חוות הלולים (מתחם מגרש הכדורגל ומתחם ה"גד"ש" – יישארו על פי התכנון המקורי) לצפיפות הנדרשת כיום במנהל התכנון הארצי – 4 יחידות לדונם, בשתי קומות. להערכת העוסקים במלאכה, ישנה היתכנות להעברת התוכנית "בפשרה" שכזו.

הוחלט: להעביר להצבעה בקלפי שתתקיים בימים ד-ה (4-1.3-31).

מדיוני וועד ההנהלה – 18.3.2021

סדר יום:

1. אישור פרוטוקול
2. דוח שוטף
3. תקציב 2021 – אג"מ, אגש"ח, מקו"ש והשקעות (דיון מסכם לאחר שיתוף ציבור).
4. חזרתו של אוהד קפלן מחופשה.
5. ערעור על נוהל מחירי השכרות – לאוניד דסיאטסקי.
6. בחירת מינהלת חינוך ונציגים למליאת המועצה.
7. בקשה לדיון חוזר לחיוב שימוש בבריכה – לאה נהוראי.
8. הסכם שכירות לתושב – ארוך טווח.

דיון והחלטות

סעיף מס' 1: אישור פרוטוקול מס 4.21 :

החלטה: הפרוטוקול אושר.

סעיף מס' 2: דוח שוטף

- נמסר עדכון על קידום תיקי הבקשות למענקים לשיקום חצר המשק הישנה. תמיכה רחבה של הרשות לשימור אתרים ורשות העתיקות. בהליך להגשות "לקרן מורשת" נמצא, כי ההיתכנות לתמיכה לפרויקט בודד קלושה, אולם קיימת סבירות ועניין בהגשה אזורית, המשלבת מספר מוקדים במועצה. על רקע זה, הוסכם עם מועצה אזורית הגלבע, על הגשה משותפת בראשות ראש המועצה ומהנדס הוועדה, ואנו עוסקים (במרץ) בהכנת התיק למועד האחרון שנקבע לקול הקורא, בעוד שבועיים.

• עדכון – המועצה משכה את ההצעה

שלה ולכן לא תוכל להגיש את התכנית שלנו (כוללת מספר יישובים). פנינו לשני גורמים נוספים. ככל הנראה רשות אחרת תגיש אותנו. נדע בוודאות ב-04/04/21.

- ערב יום השואה - יתקיים בחדר אוכל, תחת מגבלות משרד הבריאות (כניסה למחוסנים ומחלימים בלבד). הערב ישודר בזום לכל בתי החברים.

• עידכון מצוות צח"י על מגבלת נותני

שירות – שאינם מחוסנים. תושלם בדיקה משפטית לסמכות של וועד ההנהלה לחיוב עובדים לחיסון (תו ירוק)/ הצגת בדיקה עדכנית. - **עדכון (ולאחר בירור משפטי) – יצאו מכתבים בעניין לענפי השירות.**

• בבדיקה עדכנית למספר הילדים

הצפוי בגני הילדים לשנת הלימודים הבאה, אנו בצפי לכ-36 ילדים, מה שאומר שיש צורך בפתיחת גן נוסף. נבחנות חלופות למבנה אפשרי בסמיכות למתחם בתי הילדים.

• נמסר על התקשרות עם חברה

חינוכית, הפועלת בהרבה קיבוצים, למתן שירות לתברים בכל תחומי האחזקה הפרטיים (אינסטלציה, חשמל, גרות ועוד...), פרטי קשר פורסמו לציבור.

סעיף מס' 3 : תקציב 2021 – אג"מ (אגודה

משותפת - כל הגרים בבית אלפא, תושבים וחברים); אגש"ח (אגודה שיתופית חקלאית - חברי בית אלפא בלבד); מקו"ש (מקורות ושימושים) והשקעות.

תמצית הדיון: דיון מסכם לאחר הכנת, גיבוש והצגת תוכנית התקציב בוועד ההנהלה, הצגת התוכנית בשיחת הקיבוץ והסבר לחברים, וקבלת משוב מהציבור.

החלטה: לאשר את התוכנית (לאחר תיקון הערות שעלו בישיבה והערות החברים) לקראת דיון מסכם באספה.

סעיף מס' 4: חזרתו של אוהד קפלן מחופשה.

תמצית הדיון: אוהד מבקש לסיים את חופשתו.

החלטה: לאשר את חזרתו לחברות, החל מתחילת אפריל.

סעיף מס' 5: ערעור על נוהל מחירי השכרות – לאוניד דסיאטסקי.

תמצית הדיון: לונייה מגיש ערעור על החלטת ועד ההנהלה ועל ההתנהלות בפועל, בהיבט השוויוני בנוגע לנוהל מחירי השכרות לזמנים/עצמאים חברי קיבוץ, והתנהלות תקינה. הוצגו לחברי וועד ההנהלה נתוני אמת של כלל ההשכרות לעצמאים חברים וגם ללא חברים בקיבוץ (הנתונים אינם תואמים את מה שהציג לונייה) על רקע זה התקיים הדיון.

החלטה: לדחות את הערעור. החלטת ועד ההנהלה, לגבי מחירי ההשכרות, מבוססת על שוויון למחירי הבסיס, התאמות לנסיבות של הסכמים מקדימים ושיפורים במבנה המושכר שבוצעו על ידי השוכרים.

סעיף מס' 6: בחירת מינהלת חינוך ונציגים למליאת המועצה.

תמצית הדיון: לאחר פרסום לציבור, גובשה המלצה של צוות האיתור

6.1 - נציגי ציבור למינהלת חינוך: מור חזן, הדס זהבי, יואב סקלוט, ליאור הורוביץ.

6.2 - נציג בית אלפא למליאת המועצה (אחד מבין השלושה) - מועמדים: שמוליק רגב, דני שדה, נטע בן חמו.

החלטה: להעביר את ההמלצות לאספה ובחירה בקלפי.

ההנהלה מודה ללאה נהוראי על מילוי תפקידה במליאת המועצה האזורית.

סעיף מס' 7: בקשה לדיון חוזר לחיוב

שימוש בבריכה – מוזמנת לאה נהוראי.

תמצית הדיון: לאה סקרה מכתב ששלחה, בו היא חולקת על החלטת הנהלה שהתקבלה לחיוב (צנוע) בגין שימוש במתקן ציבורי, לעצמאי המפעיל במתקן חוג / פעילות בתשלום.

טוענת כי אין צדק במקומות נוספים בהם לא מתקיימים חיובים.

החלטה: לדחות את הערעור, לבחון לגופם של נסיבות. יש מקום לשיקול דעת להקלה, עקב נסיבות של תקופה או תמהיל הפעילות עצמה.

סעיף מס' 8: הסכם שכירות לתושב – ארוך טווח

תמצית הדיון: הוצג פורמט של הסכם

שכירות המותאם לנסיבות של תושב המתגורר בישוב, שלא נמצאה דרך לקבלו לחברות עם כיסוי פנסיוני מספק, ומאידך אין מניעה, בכפוף למילוי כל התחייבותו, לאפשר לו אופציות להארכת ההסכם לתקופות נוספות, כך שיהיה בידו ביטחון למגורים לטווח ארוך.

החלטה: לאשר חתימה על הסכם השכירות המצורף.

1.4.21 תוצאות ההצבעה בקלפי –

1. אישור תקציב האגודה ל-2021:

בעד – 73; נגד – 10.

2. בחירת "ברית פיקוח" כרואי חשבון לשנת

2021: בעד – 72; נגד – 7.

3. אישור תכנית אב ליישוב:

בעד – 62; נגד – 20.

4. אישור הגשת תכנית מתאר מתוקנת

למגרשי מגורים בצפון היישוב:

בעד – 66; נגד – 15.

בעלי זכות הצבעה – 284.

הצביעו בפועל -85.

שאלתה של לונה דסיאטסקי:

לפני מספר חודשים יצא דו"ח של מבקר הקיבוץ, ובאחד הסעיפים בו יש המלצה לחיי היום-יום שלנו שמאוד חשובה לדעתי:

ממצא: לא נערכו בשנתיים האחרונות סקרי שביעות רצון מענפי התשתית השונים, ולא התקיים דיון עקרוני בדבר עתידם של ענפי השירות, והאם מעוניין הקיבוץ להמשיך ולהעסיק מנהלי תשתיות פנימיים שיהיו אמונים על טיפול ואחזקת התשתיות בקיבוץ.

המלצה: מומלץ לערוך מידי סוף שנה-שנתיים סקרי שביעות רצון בקרב צרכני ענפי השירות, לרבות חברים וענפים. במידה וייערכו סקרים, יש לבצע ניתוח של תגובות הצרכנים ולפעול בהתאם לשיפור השירות. כמו כן יש לקיים דיון עקרוני בשיתוף הציבור בדבר עתידם של ענפי השירות בקיבוץ.

השאלה שלי ושל עוד מספר חברי קיבוץ, היא: מתי אמורים סקרי שביעות רצון אלה לצאת לאור? **תשובה:**

תמוה ציטוט מטיוטה של דו"ח המבקר, שלא קיבל את התייחסותם של המבוקרים, לא הופץ בוועד ההנהלה ולא באסיפת הקיבוץ. לפיכך, כאשר דו"ח המבקר יגיע לדיון באסיפת הקיבוץ, הציבור וגם לונה מוזמן להעיר/לשאול שאלות והבהרות. (שחר יערי)

* * * * *

שאלתה של לונה דסיאטסקי

למה כל פרסום שחבר קיבוץ מבקש לפרסם באתר האינטרנט של הקיבוץ דורש אישור של רכז הקהילה? האם זה קורה גם במידעון הקיבוץ? תשובה:

לקיבוץ אתר אינטרנט.

כלפי פנים, משמש האתר לשם מתן מידע ופרסום הודעות לחברי ותושבי הקיבוץ.

כלפי חוץ, מהווה האתר את "פני הקיבוץ" עבור צדדים שלישיים הנכנסים לאתר והמבקשים ללמוד על הקיבוץ.

על כן, מובן, כי לא מדובר ב"מערב פרוע" שכל אדם ו/או כל חבר ו/או תושב, יוכל להחליט מה יעלה לאתר ומה לא.

יתרה מכך, לקיבוץ, כתאגיד המהווה אישיות משפטית נפרדת מחבריו, עלולה להיות אחריות כזו או אחרת, לפרסומים ו/או לתוכן המועלה לאתר.

על כן, האתר מנוהל על ידי הנהלת הקיבוץ והיא המוסמכת להחליט מה יעלה לאתר ומה לא.

הדבר אף עולה בקנה אחד עם הדין - סעיף 23(ב) לתקנות האגודות השיתופיות (רשויות האגודה), תשל"ה – 1975 הקובע, כי "לוועד, לרבות הוועד הזמני והוועד הממונה, כאמור בתקנות אלה, יהיו כל סמכויות האגודה שלא נמסרו לרשות אחרת בפקודה, בתקנות אלה או בתקנות האגודה".

משהסמכות לנהל את אתר האינטרנט של הקיבוץ לא נמסרה לכל רשות אחרת בפקודה, בתקנות ואף בתקנון הקיבוץ, הרי שהסמכות נתונה להנהלת הקיבוץ (הוועד) מכוח הסמכות השיורית הנתונה לו על פי דין. שחר יערי

התארגנות לסגירת שנת המס 2020

בהנה"ח מתארגנים להכנת מאזן 2020. לצורך זה מתבקשים כל החברים, שמקבלים תלוש פנסיה מקרן חיצונית, או משכורת מעבודת חוץ, להעביר בהקדם את תלוש דצמבר 2020.

כמו כן אתם צפויים לקבל מהמעסיק, או מקרן הפנסיה החיצונית, אישור שנתי מרוכז לשנה שחלפה. אישור זה מוכר כטופס 106, ומגיע בסוף חודש מרץ או תחילת אפריל. הוא דרוש לדיווח במאזן הקיבוץ 2020. אפשר להעביר את הניירת לתא דואר גזברות, מסי 255.

כמו כן אפשר לשלוח במייל לעופר דינר:

oferd@betalfa.org.il

או לתמר איתן במייל –

tamari@betalfa.org.il

תודה מראש על שיתוף הפעולה,

תמר ועופר – הנה"ח

לזכרו של צביקה הרפז

(1936-2021)

הזיכרונות מהקיבוץ רבים ומגוונים. המעבר היה דרמטי והשינוי היה גדול. בעדותו סיפר איך התקשה להבין את סירובם של הילדים לאכול את האוכל שהוגש להם בצלחת ואיך נדהם למראה ילדים בוכים, שני מצבים שנאלץ לדכא בימי המלחמה.

בשעות אתה"צ בקיבוץ, כשהילדים הלכו אל הוריהם, הלך צביקה כל יום עם ילד אחר אל בית הוריו (חדר הוריו...). הוא מספר איך יום אחד, כשהגיע תורו של אמנון גלזר לארחו בביתו, שאלה אותו בלומקה, אימו של אמנון, לאיזו משפחה הוא מתעתד ללכת מחר, כשענה שאיננו יודע, שאלה אותו בלומקה אם יאות לשוב אל ביתם ממחר ולתמיד. מכאן הדרך לאימוץ מלא הייתה קצרה. אחיו ואחותו נקלטו והשתלבו גם הם בקיבוץ. כעבור שנה הגיע גם אביו ארצה. בהמשך יעבור אביו לקיבוץ כפר מנחם עם אשתו החדשה ואליהם תצטרף מאוחר יותר גם אחותו.

בגיל 17 החל צביקה את דרכו כמדריך בתנועה, ועם סיום הלימודים התגייס לצנחנים. באחת הפעולות, בסמוך למועד שחרורו מהצבא, כשנדרשו לחצות בשעת לילה את נהר הירדן, קפאה אחת מרגליו, והתפתחה כוויית קור שהתפתחה לנמק. הרופאים בקשו לקטוע את הרגל, אבל צביקה סרב. "בזכות עקשנותי ולמרות תהליך ההחלמה הארוך והכואב... נשארתי עומד על שתי רגליי" אמר.

ב-2 בנובמבר 1956 התחתן צביקה עם אהבת נעוריו, האישה של חייו, יעל.

במשך השנים ולמרות הנכות הגבוהה שנקבעה לו, עסק צביקה בתפקידים רבים. הוא החל את דרכו בפלחה, שם שמח ונהנה לעבוד, בעיקר בהזדמנויות בהן ירדו לעבד שטחים בדרום, כשאז ניצל את ההזדמנות לשהות במחיצתם של אביו ואחותו ולהדק את קשרי המשפחה. כעבור שנתיים נקרא לעבוד בקב-קור. למרות התנגדותו לעזוב את הפלחה, את השדות והנופים, ולעבור לעבוד במפעל, נכנע לבסוף וקיבל את הדין.

צביקה הרפז – האב, הבן, הסב, הדוד, הרחוק, הקרוב, האיש הטוב.

נולד לפני 85 שנים בוורשה שבפולין. כשהיה בן 4 פרצה מלחמת העולם השנייה. לפני שנתיים, בטקס יום השואה שהתקיים בקיבוץ, נפרש סיפורו.

בעיניים של ילד תאר את אירועי אותם הזמנים – את ההפגזות הפתאומיות על העיר, את הבהלה ברחובות, את מצעדי הניצחון של הגרמנים, את האלימות המופגנת כלפי היהודים, את המתים.

זמן קצר לאחר כיבוש פולין, מחליט אביו, שזיהה את הסכנות האורבות בפתח, להבריח את המשפחה לביאליסטוק ומשם להמשיך מזרחה. יחד עם אימו, אחיו בן ה-8 ואחותו התינוקת, בדרכים לא דרכים, הגיעו לביאליסטוק וכעבור זמן קצר המשיכו בבריחה אל עומק שטח רוסיה, עד הגיעם לסיביר. בסיביר חיו במשך כשנה. "בסיביר חיו", נשמע כמו הדבר והיפוכו.

התחנה הבאה תהיה אוזבקיסטאן. שם ייפרד בעודו ילד קטן ובעל כורחו, מאימו.

בעדותו הוא מספר על הקור, הרעב והמגפות ועל האם שחלתה בטיפוס ובדלקת ריאות, נלקחה לבית חולים וכעבור 3 ימים, נפטרה.

לימים גויס אביו לצבא. צבא שהורכב ברובו מפליטים פולנים, בפיקודו של גנרל ולדיסלב אנדרס. כשהועבר צבא אנדרס בשנת 1942 לטהרן, עברו גם משפחות החיילים איתם.

בטהרן נשלחו הילדים היהודים וצביקה ביניהם, למחנה של הסוכנות היהודית. כעבור שנה, הצליחו להשיג עבורם סרטיפיקטים משלטונות המנדט הבריטי, והילדים שזכו לכינוי "ילדי טהרן", עלו על הרכבת והחלו את מסעם אל ארץ ישראל. בהגיעם ארצה, נזכר צביקה, המתינו המונים לאורך המסילה וזרקו לעברם סוכריות ופרחים.

כשהוא בן 7 וחצי או 8 הגיע צביקה יחד עם עוד כ-20 ילדים לבית אלפא.

בהמשך ירכז את משק המים, ובין עבודה לעבודה יישלח להדריך ולעמוד בראש קן השומר הצעיר בכפר סבא.

בשנת 1964 יצא ללימודים בטכניון. כשיחזור, ישתלב לצידם של חגי הלפרין וגדעון שיזף בענף החשמל. שלושתם הפכו לשותפים מרכזיים בבניית מפעל הציפוי והנגררים.

לימים סיפר צביקה שתמיד חלם ללמוד פסיכולוגיה, אבל ידע שאם יבקש זאת מוועדת השתלמות, יאשפזו אותו... את הדחף הזה לחקור ולהבין את נפש האדם מצא בהמשך בלימודי הגרפולוגיה.

שרי כלתו, הראתה לו יום אחד מודעה על קורס שנפתח בחיפה. אחרי 3 שנות לימוד, השתלמויות וסדנאות, יישם צביקה את הידע שרכש, והחל מפענח כתבי-יד של אסירים בכלא שאטה ושל עוד רבים בקיבוצים ובמקומות שונים, שזכו לתובנות על החיים ועל עצמם בזכותו ובהשראתו.

מכל פועלו ומרצו ותחביביו ומקצועו, החשוב, המשמעותי והמרגש מכולם, זה שהסב לו הכי הרבה נחת וגאווה היה ה"קו-פרודוקציה" - היצירה המשותפת והמרהיבה, המשפחה הענפה שלו ושל יעל: ילדים, כלה, חתנים, נכדות, נכדים, כולם יקרים, אהובים, אוהבים, עושים טוב ורואים טוב.

היה איש וראו איננו עוד, שירת חייו עוד תינשא ותישמע ותרגש למרחקי מרחקים... היה שלום צביקה'לה...

רונית טמיר

אבא שלי, יקר ואהוב עכשיו... כשנשמתך השתחררה, ברשותך... אפנה אליך. אל מי שהיית. אל האבא בעל שתי עיני תכלת בורקות. אל האבא ששמע ללא מכשירים, בעל שתי רגליים שמעולם לא קפאו... אל אבא שלי שהיה חם ואוהב, אבא חזק, אבא שקט... אבא שלי.

והיום, כשנשמת את נשימתך המיוסרת האחרונה, אני כל-כך מקווה שיצאת למסע אחרון. מסע רגוע ללא כאבים. מסע מנחם ונטול קשיים. מסע שיפגיש אותך עם אוהבך

שחיכו לך בינות לעננים... הלוואי שתמשיך לחוש נאהב, מחובק ועטוף, כי כאן למטה... בינינו, כך תמיד היה.

השנים האחרונות היו לא פשוטות, לעיתים קשות. כעוף החול, ובאופטימיות שהייתה שמורה לך, עלית שוב ושוב וצלחת מהמורות רבות.

מודה לך על הזכות להיות עבורך, לתת, לחזק, לשוחח, לטפל, להכין... והכול מאהבה... כי הגיע לך.

והיום, אתה משוחרר... יצאת לחופשי. תנוח אבא יקר ואהוב, שינה מתוקה. אוהבת תמיד ולעד .. נוגה.

בשם המשפחה, ברצוני להודות לכל מי שאהב את אבא. לבית הסייעודי שטיפל במסירות, ותמך באבא ובנו. לעובדי המוסך שנתנו לו בית שנים רבות. לסמדר, העו"סית. למיכל, עדי וגלי - צוות "צבר" - אתן התגלמות הנתינה. למריאן, ג'וליה ומריה ... תודה גדולה. ושוב, לכל מי שהאיר פנים, תמך ואהב את אבא שלנו.

שבת בגינה המקומית, השמש מתמעטת, אבל גם הגשם בגדר שמועות נתון כמשקל עודף של ענן אקראי. ואבא איננו!

שנים של חיים בעולם דו-מימדי. עכשיו כבר מאוחר. סבלך בשנותיך האחרונות לימד אותי, שהזמן הוא נוסחה נבערת של ציפיה לתובנות.

לא תוהו, אך המון ובוהו. רוח אלוהים או לא נשבה דרכך כאילו היית כלום. כאילו אף אחד, אף פעם לא זכר שהיו לך עיניים טורקיזיות. את גודל המסירות אין קץ נטולת התנאים של אימא, אהבת ילדיך, נכדיך ושאר סובביך.

לא דואגת לך יותר. יכולנו להישאר - ילדה ואבא בתוך תמונה באלבום והילדה שואלת אותך: מה זה אומר למות? ואתה עונה לה: ראית פעם ציפורים מתות?

אני מדמיינת ציפור מתעייפת הנשמטת
מהשמיים. מעדיפה קרוב לאדמה, לקמול כמו
פרח ולפרוח מחדש.
עכשיו מבינה מהעמוקים של הלב את סוד
החסד.

יתגדל ויתקדש שימך אבא...
יתגדל ויתקדש שימך אבא שלי ויבורך
ותבורך, בתודה עצומה ואהבת אינסוף.
יהי זיכרך הווה יום בליכי תמיד!

גלי

* * * * *

הו ריבון העולמים!

לקחת מאיתנו אדם טוב, מסור ואהוב על
כולנו. גם המרחק הגיאוגרפי בינינו לא יכול היה
להפחית את אהבתי אליך. כל ביקור שלך ושל
יעקב אחינו ז"ל בכפר מנחם היה בשבילי כילדה
ממש תוויה. הייתם משחקים על מגרש
המשחקים בכדורגל או מחניים ותמיד, תמיד
הייתם מנצחים. מי בכלל יכול היה להתחרות
בכישורים הספורטיביים שלכם.

שמחתי כשבאת וכשהייתי צריכה להיפרד
ממך הייתי עצובה ובוכה, עד לביקור הבא. אלה
היו חיינו – פגישה, פרידה ושוב פגישה, ושוב
פרידה. היום, בתור אימא וסבתא, אני עדיין לא
יכולה להבין למה צריך היה להפריד בינינו.
אהבתי להיות בבית אלפא, לשבת על המעקה
של בריכת השחייה ולראות אותך שוחה. היה
משהו כל כך שָׁלוֹ בתנועות שלך. יד חולפת
מצידו הראש, נשימה, והרגליים היו משקשקות
בקצב אחיד.

כשהיינו נפגשים היה העולם רק שלנו ולא
יכול היה להיות אחרת. לא אשכח את הביקור
שלך כשהייתי בקורס מ"כיות. צעקו אחרריך:
"הי, כאן לא מחנה של חיילים, זה מחנה של
חיילות". מי אתה שיגידו לך לאן ללכת. יצאתי
מהאוהל כולי תדהמה לראות אותך. כי מי יכול
לרדוף אחרי צנתן ורזי ויפה תואר כמוך.
התחבקנו והרגשתי איך הלב שלי פועם בחוזקה.
כזה היית, חם לכל הסוכבים אותך.

אחרי 60 שנה ביקרנו – אתה, יעל ואני –
בפולין. היה קשה לראות את כל המראות, אבל
סגרנו איזה שהוא מעגל בחיינו. אני לא זוכרת

הרבה מפולין בתור ילדה, גם אתה היית צעיר
מכדי לזכור את מה שעבר עלינו בתור ילדים.
ובכל זאת צוות מ"יד ושם" ראינו אותך
והצלחת להיזכר בבית בו גרנו, ובמה שהיה
בסביבתו, וסיפרת על דרך הגעתנו לארץ.

בארץ הקמת משפחה ענפה, תומכת ואוהבת.
בתקופה האחרונה סבלתם – שמיעתך נפגעה
ובעין אחת לא ראית. לא נתת לנו להרגיש את
סבלך. תמיד שמרת על מצב רוח טוב למרות
הכול, ועד כמה שיכולת.

הו ריבון העולמים, שמור על יקירנו שם
למעלה, חבק אותו, תן לו מנוחה ושלווה.
יהי זיכרך ברוך.

אחותך שושנה וכל בני המשפחה.

* * * * *

סבא,

השנים האחרונות היו לא פשוטות, ראינו אותך
נלחם, משתנה, ולבסוף גם הולך ונחלש.
ואתה, לכל אורך כל הדרך שידרת לנו
אופטימיות, הסתכלת קדימה וביקשת להישאר
נוכח גם כשלא הצלחת לשמוע, ולראות טוב,
ולתרכז.

אבל עכשיו כשאתה כבר בשלווה, אנחנו בוחרים
לזכור את הרגעים המשמעותיים שהגדירו אותך
כסבא עבורנו.

אתה תמיד היית שם בשבילנו, מעורב בחיינו.
סבא שלבוש תמיד בבגדי עבודה כחולים. מגיע
למשימות הפעלה וימי הולדת בוג, סבא
שפוגשים על המדרכות הקיבוץ, בחדר האוכל...
סבא שלימד אותנו לשחק שח-מט, להדליק
מדורות ולהכין קומזיץ, וכשרצינו ללכת לבריכה
אתה היית הכתובת הראשונה: "סבא בוא איתי
לבריכה...". תמיד התייצבת ודאגת לנו
לשיעורים פרטיים בשחייה, וכך גם למדת אותנו
קפיצה נכונה מהמקפצה הכי גבוהה...

כשהגענו לבקר במוסד תמיד היית מכבד
בעוגיות, ומביא מיני צעצועים או מכשירים
שמצאת ותיקנת. אם היה חסר חלק במכשיר או
סתם סוללה מיוחדת, איכשהו בדרך פלא היית
משיג את זה ותוך יום-יומיים הכול עבד.

וכמובן, סבא שמספק שירותי הסעות מכל מקום
לכל מקום, רק להרים טלפון 3788, לא בין 2 ל-

הסתכלנו האחד על השנייה, הבנו זה את זה, והבנו שנינו שאתה עייף מהסבל הבלתי נסבל, ושהיית רוצה לשחרר את גופך למקום של מנוחה ורוגע. היית לי אדם מאוד משמעותי, לימדת אותי לצחוק גם כשהחיים קשים. היית אדם מאוד איכפתי וכנה. היית עבורי מורה דרך לאהבת הטבע והאדם. נוח על משכבך בשלום וברוגע.

שלך, סמדר הרוש, עו"ס ופסיכותרפיסטית

צביקה אחי,

נולדת בוורשה שבפולין. הגעת לבית אלפא בעיצומה של מלחמת העולם השנייה בקבוצה של "ילדי טהרן". היית הצעיר בקבוצה, ולפי גילך צורפת לכיתתנו. אמי, ביוזמתה, אימצה אותך אל משפחתנו, ומאז התייחסה אליך כאל בן לכל דבר. היה זה מפעל מבורך: אתה זכית בבית, ואנחנו זכינו באח. השתלבת היטב בקבוצת "דרור".

בחלוף השנים הקמת משפחה עם יעל, והולדתם בן ובנות. מדי יום שלישי, בשעות אחר הצהריים, הייתם עולים לחדרה של סבתא בלומקה, לבקרה ולבלות בחברתה. היא קיבלה אתכם תמיד בשמחה.

מאחר שלא נשארת בבית אלפא, היינו נפגשים רק לעתים רחוקות. היחסים בינינו התהדקו והתחממו לאחר שעברתי לבית זרע, לא במעט בזכותה של דבורה. נהינו להזמין אתכם מדי פעם בשבת, ולבלות מספר שעות ביחד. תמיד הרגשנו שהיחסים בינינו הם הדדיים – אהבנו, והרגשנו אהובים.

אתה, צביקה, תמיד תרמת מעצמך ומיכולותיך כמיטב יכולתך, ועל כך זכית להערכה. עתה הגעת לסוף דרכך. מי ייתן ונמצא כולנו נחמה, עם יעל, ילדיכם, נכדיכם וניניכם.

נוח בשלום, צביקה, וימתקו לך רגבי עפר ביתך.

אמנון ליפקין-גל (גלזר)

4. לכל מקום שהגענו, בין אם זה בבית שאן או אחד מקיבוצי הסביבה, הכירו אותך ואמרו עליך רק מלים טובות – "אה כן, הרפו, אתה הנכד של צביקה". ידעת לקשור קשרים חמים עם כולם, שזוף, חזק – הכי חזק בקבוץ! שחייך, שחקך כדורסל - בין "זקני חור בגרב" - וכדורגל של שבת. עם בלורית ותלתלים, שגם לימים, הרבה אח"כ אפילו הסרטן לא הצליח לגבור עליו. ידיים גדולות ועבות של איש עבודה, ובו-זמנית גם יד רכה וחמימה. תמיד היית מברך בלחיצת יד, הכי לא-רשמית, כמו חיבוק, מלווה בחיוך. נחמד, שקט, צנוע, מחבק, בלי לכעוס ובלי להרים את הקול, בלי שיפוטיות, מקבל כל אחד. רצינו להגיד לך בשם כל 11 הנכדים והנין הראשון, שאתה חלק בלתי נפרד מהילדות שלנו, של כולנו, ותישאר בליבנו תמיד כסבא חם ואוהב.

הנכדים

צביקה יקר עד מאוד,

"איך נפלו גיבורים" – משפט זה מייצג עבורי את מי שאתה עבורי, עבור יעל ועבור ילדיך ונכדיך, האוהבים שכה אהבת והיו הנקמה הקטנה שלך בנאצים.

שרדת כל-כך הרבה מסעות בחייך, כולל היותך מ"ילדי טהרן", אך זכית להקים שבט לתפארת ואף זכית לנין.

נפגשנו בחודש מאי 2015 וביקרתי אותך מידי שבוע ביום שלישי. די מהר האמנת בי, סמכת עלי ופתחת את ליבך ללב הקשוב שלי. עד לפני כמה חודשים היית מאוד חזק וחיוני, לקחת אותי לסיפורי הגבורה שלך בצבא. שרדת באומץ רב, לא רק את השואה, אלא גם כמה ממלחמות ישראל, כי אתה חזק ואמיץ מטבעך.

בשבועות האחרונים כבר התקשית לדבר, לעיתים הייתי בספק אם אתה מזהה וזוכר אותי.

היה לך קשה לקבל את הגוף שנחלש, וסירבת להאמין שאינך יכול לנהוג יותר, ואחר-כך גם ללכת, עד שחושי הראייה והשמיעה הלכו ממך, וזה כבר היה בלתי נסבל עבורך.

לזכרו של יאיר אטינגר

(1936–2021)

וכך הוא זכה בעוד אחים ואחות, איתם הוא שמר על קשר חם ואוהב לאורך כל השנים.

אבא מאוד אהב אנשים, אהב לפגוש, אהב כשמבקרים, אהב כשהנכדים באים. אבל גם מאוד שמח כשהם הולכים. כי כאמור, הוא מאוד אהב את השקט שלו. כשהייתי באה עם הילדים שלי, כשהיו קטנים, בחופשות שלהם לכמה ימים לקיבוץ, איך שהוא היה רואה את התיקים שהבאתי, היה שואל – לכמה זמן באת? ... הייתי אומרת לו: "חודש-חודשיים ואז נראה". ואלו היו ימים נהדרים איתו. הוא היה חוזר מהמחלבה בצהריים, מתיישב בבגדי עבודה בפנית האוכל, פורס את עיתון "הארץ" וקורא בו, ואז היינו מדברים, על פוליטיקה, על תרבות. הייתי גם מספרת לו כל מיני דברים על הילדים, הוא היה מקשיב תוך כדי שהראש שלו היה מורד למטה, לפעמים היה נראה שלא, אבל אז היה שואל שאלה או מגיב. אחרי זה היה פורש, מתקלח והולך לנוח, ואחרי צ"צ - צופה בלונדון וקירשנבאום. ואחרי זה ערוץ מצ'ו. הוא כל כך אהב להאזין למוזיקה קלאסית. היה לו הרבה ידע במוזיקה קלאסית, והוא גם היה מאוד מוזיקלי. אהב לשיר, שר מאוד יפה, לימד את עצמו לנגן על מפוחית בגיל צעיר.

כשהייתי איתו בטיוול לפולין, הלכנו לשמוע קונצרט בגן שופן. קונצרט פתוח. ואחרי זה הוא ישב והסביר לנו על שופן, עם כל מיני הדגמות מיצירות שלו, ככה, מהראש. זיכרון מופלא של יצירות שלמות.

בכלל, בכל פעם שהיינו צריכים לברר משהו, בענייני היסטוריה, גיאוגרפיה, טבע, ידענו שאפשר לשאול אותו. כשיוורם ואני עשינו את שביל ישראל, כל פעם שהייתי רואה איזה פרח או עץ שלא זכרתי את שמו, והייתי מאוד מתוסכלת מכך, יורם היה אומר: "תצלמי ותשלחי ליאיר, הוא בטוח ידע". כמובן שזה לא יצא לפועל כי הטלפון שהיה ברשותו לא היה ממש הטלפון המתאים.

אבא היה איש מקסים, יפה, שמח בחלקו, שאהב את השקט שלו, שהיה מלא בחוש הומור ומלא בידע בתחומים שונים, אך גם מאוד צנוע. הוא אהב להקשיב, לקרוא, לראות ולשמוע, פחות להשמיע.

אבא נולד בשנת 1936 וכל חייו חי בקיבוץ, אותו כל כך אהב. את הנופים, את המראות ובעיקר את האנשים. הקיבוץ היה חלק בלתי נפרד מחייו, והוא חלק בלתי נפרד מהקיבוץ. בימים האחרונים כל כך הרבה אנשים אמרו לי כמה הם אהבו אותו, איזה איש שיחה הוא היה, על מגוון רחב של נושאים. וכמה הוא היה מצחיק אותם. היה לו חוש הומור נהדר.

יש לי זיכרון ממש מוקדם שהוא היה בא להשכבה בבית הילדים. כשכל הורה היה מקריא לילד שלו סיפור לפני השינה, אבא שלי היה מתחיל את הסיפור וקורא את העמוד הראשון: "פעם אחת לפני הרבה שנים", מעביר דף ואז עובר לגיבריש, בלה-בלה עד העמוד האחרון: "והם חיו באושר ואושר". זה היה מאוד מצחיק אותי אבל גם קצת מעצבן. ותמיד תמיד, לפני שהוא היה הולך, הייתי אומרת לו: "אבא, אל תשכח לשים אבן על הנדנדה, שהיא לא תדפוק ברוח ואז אני אתעורר".

הוא היה משבש שמות של אנשים בדרך מצחיקה מאוד, במקום אפצ'י היה עושה אפצ'יה. פעם שאלנו אותו: למה ככה? הוא אמר שככה הוא אוהב. או כשהייתי אומרת שאני הולכת למוסד, המוסד החינוכי בו למדנו וגרנו, הוא היה שואל אותי אם אני הולכת למוסד, בשווא מתחת ל-ל', וזה היה ישר הופך את זה למוסד למאותגרי נפש או חוק.

אבא היה ילד יחיד לסבא וסבתא האהובים שלנו, אברהם וסימה, וכשהיה בן שש הם התגרשו. כל אחד מהם הקים משפחה חדשה

אבא גם מאוד אהב לטייל, לגלבוע, לשדות, לבריכות, לטייל בארץ, לטייל בחו"ל. אני זוכרת, כשהייתי קטנה הוא היה לוקח אותי על הטרקטור של הרפת לראות ציפורים בבריכות. הוא גם ניסה ללמד אותי לנהוג בטרקטור אבל זה דרש הרבה מאמץ, להזיז את ההילוכים ואת ההגה. לרכב על אופניים הוא לימד אותי הרבה אחרי ניסיונות הנהיגה על הטרקטור, דבר שדי הביך אותי כשכל החברים שלי לקבוצה כבר רכבו, אבל בסוף גם את זה הוא עשה.

הצטרפתי לאבא שלי לשלושה טיולים לחו"ל. טיולים אינטנסיביים שדרשו הרבה הליכה, עם הדרכה וסיורים לימודיים. כבר היה לו קשה ללכת ומדי פעם המדריכה הייתה אומרת לי: "אולי את זה אבא לא יעשה?", וכאשר הייתי אומרת לו, הוא היה אומר: מה פתאום? והולך ועושה הכול. מין עקשנות שקטה כזו הייתה לו. ובעיקר היה מקשיב. יושב על הכסא, מוריד את הראש ומקשיב. וגם מתקן את המדריכה בעובדות הנכונות, מה שהיה מאוד מעצבן אותה. פעם אחת אמרתי לו: "היה קצת ארוך, לא?", לגבי איזו הרצאה ששמענו. אז הוא אמר לי: "לא יודע, אותי זה מאוד עניין". כזה היה. התעניין, קרא, הקשיב. ישב וקרא שיקספיר במחלבה לפני הצגה שהייתה בערב.

גם בשלן מצוין היה. לאחר שנותיו ברפת, הלך ללמוד בישול ב"תדמור", עבד במטבח של הקיבוץ, בישל את כל האוכל, היה עושה מרקים נפלאים וחמין. אחרי כמה שנים עבד במסעדה בסחנה. הוא היה חרוץ, עבד תמיד בהרבה מסירות, קם מאוד מוקדם בבוקר וחש סיפוק מעבודתו. כשהיינו באות לבקר אותו בשבתות בסחנה, נטע ואני, היינו אומרות בשער שאנחנו הבנות של יאיר, כדי שיתנו לנו להיכנס, תמיד השומרים היו אומרים: "או יאיר, איזה איש מקסים!", ונותנים לנו בשמחה להיכנס.

אחרי הסחנה, כשאולריך עזב את המחלבה, הוא נכנס במקומו והתחיל לעשות גבינות. הוא למד לעשות את זה לבד, תוך כדי עבודה

ועשה גבינות נפלאות, כאלו שאנשים ממש חיפשו וביקשו ממנו. קממבר, רוקפור, גבינות צהובות, יוגורטים.

הוא כמובן גם אהב מאוד לאכול, העריך אוכל טוב, היה לוקח פיס ואם היה טעים לו, היה אומר: "נפלא". כזה היה, דברים קטנים, יפים וטעימים, היו נפלאים.

היו לו חיים טובים ונעימים, בתודשים האחרונים היה מוקף בחברים ובמשפחה שכל-כך אהבה אותו ודאגה לו.

נוח על משכבך בשלום אבא'לה אהוב. נגמר הסבל. נזכור אותך תמיד בהמון אהבה ובחיוך.

דפנה

* * * * *

יאיר

זה הולך מהר מדי, כל פעם זה מחזיר אותי לחיים גורי:

"**ךָאָה, הַנְּה מְטָלוֹת גּוֹפוֹתֵינוּ שׁוֹרָה אֶרְכָּה אֶרְכָּה**

"**....אֵינְנוּ נוֹשְׁמִים**" והוא ממשיך

"**....וְהַעֲרֵב צוֹנֵחַ בָּהָר . רְאֵה.**"

ייתכן שבעוד שבוע ייפתח חדר האוכל לארוחת צהרים, כאשר אכנס לחדר אוכל אפנה מבט אוטומטי לצד שמאל ואביט אם אתה יושב שם בשולחן שלנו? אם אתה לא שם, כנראה שהיום הוא יום שלישי, נסעת למזרע לסרט.

"י"ר שולחן" תרשו לי..... "שולחן הזקנים".... למה אתם לא אוהבים שאני אומר שאנחנו "זקנים"?

פעם היינו תינוקות, אחר כך ילדים, חברים, והיום: "זקנים".

יאיר לא מדבר הרבה, הוא סופג, הוא בולע, הוא מחייך מדי פעם. יאיר נוכח, יש לו נוכחות!

יאיר ישנו, יושב מקשיב, מסתכל, מעיר איזו הערה, לפעמים שושקה עוברת ומטילה עליו איזו שהיא משימה, ובסוף בסוף כאשר כולם

סיימו לאכול, הוא חוזר לאט לאט לגולפית ונוסע הביתה.
 יאירקה - היינו "כף-למדים", לא לחמנו בצנחנים, רפול אריק ומאיר הר ציון לא היו החברים שלנו...
 סתם "כף-למדים" בסרפנד, בה"ד 4, לא הייתה לנו קריירה צבאית מרשימה....
 כאשר השתחררנו מהצבא גרנו יחד בחדר בצריף הכחול, אותך שלחו לעבוד ברפת, אותי לצאן, שנינו חלבנו...
 אתה מספר שהמשכת עם הפרות, לאורך כמעט כל שנות העבודה שלך, ברפת, בבישול במטבח ובמסעדה שבסחנה, בחלב בגבינות, יצרת!
 תמיד יצרת משהו חדש.
 אם זה גבינה משובחת, מרק טעים, עשית לי מרקים ל"קפה וכוסית", יצרת, ידעת לעשות מה שאנחנו לא ידענו!

והכול ברוח טובה, עם חיוך דק, ואיזה שהיא סלחנות...
 יאירקה. הכלת הרבה, היית כמו אותו בור סיד שלא מאבד טיפה. מוסיקה, לא בכללית אלא בפרטים, ביוצרים, ביצירות, זה הכול היה בתוכך. בידיעת הארץ, בחי ובצומח, אבל זה הכול בתוכך הכול בפנים. לא נתת הרצאות, לא דברת הרבה, הבקאות יצאה ממך בטיפות קטנות... היה צריך לחלוב אותך, אבל היה לך מה לתת.
 ויש גם רפי פסחזון ויעליק, האירוסים, הבסים והטנורים והשירה. אהבנו לשיר, אהבנו את התקופה הזו, היא הייתה חלק חשוב בחיינו...
 אני חוזר להתחלה, כנראה מגיע תורנו לעלות "במעלה קדושים..."
 אז יש לנו הר ויש לנו בית, ויש לנו ולך חברים, ומעל לכל יש לך משפחה גדולה, אוהבת ומחבבת, אישה, ילדים ונכדים.

שלום יאיר
 יהי זכרך ברוך
 מייקל

יאיר,
 כמה מילים שלא הספקתי להגיד לך:
 כשסיימתי לעבוד באירוח, יאיר הזמין אותי והציע לי לעבוד איתו בייצור הגבינות – ומיד הסכמתי.
 חמש שנים עבדנו יחד ואלה היו שנים נפלאות.
 נפגשתי עם אדם אינטליגנטי, חכם ומלא הומור. התפעלתי עד כמה הרבה ידע האיש הזה, ואיזו נשמה הייתה לו.
 כל אוכל שיצא מתחת ידיו היה טעים להפליא, ממש מעדן.
 כשהקיבוץ החליט לסגור את ענף הגבינות, היה לשנינו משבר.
 אהבתי אותך והיה לי כיף לעבוד איתך.
 שומרת לך פינה חמה בליבי.
 עכשיו אתה בעולם שכולו טוב, ואינך סובל. משתתפת ומחבבת את שושקה, חברתי הטובה, ואת כל בני משפחת אטינגר.

רמה

יאיר היה רק שלושה חודשים בבית רב-גיל – הבית הסיעודי. אבל גם הזמן הקצר הספיק כדי להכיר את הבית הנפלא עם העובדים המופלאים והמסורים שבו.
 אין מספיק מילים כדי להודות לכולם על הטיפול המסור ביקירנו.
 תודה גדולה,

שושקה

רוזן שבת
השתחרר מהשרות הצבאי.
ברכות לקליטה מהירה
והשתלבות בקיבוץ.
רויה עורי
התגייסה לשרות הצבאי.
שרות מעניין ומשמעותי.

מוזל טוב
נכד נולד
לתמרי ושלמה ורצלבסקי,
בן ליאיר וירדן.
ברכות לכל המשפחה

מוזל טוב
למאיה ויהודה דביר,
להולדת הבן,
נכד לגילה וגיא זלצר.
ברכות לכל המשפחה

מוזל טוב
לנירית ואמרי גבאי,
להולדת הבן יובל,
נכד לנילי ועילי גבאי.
ברכות לכל המשפחה